

REGULAMIN AUDYTU WEWNĘTRZNEGO W NARODOWYM FUNDUSZU ZDROWIA

I. Ogólne zasady i cele audytu wewnętrznego

1. Celem przeprowadzania audytu wewnętrznego jest usprawnianie funkcjonowania NFZ.
2. Audyt wewnętrzny, poprzez niezależną i obiektywną ocenę systemów zarządzania i kontroli funkcjonujących w Funduszu, dostarcza Prezesowi NFZ informacji o działaniu tych systemów (czynności zapewniające).
3. Audyt wewnętrzny, poprzez czynności doradcze, przyczynia się do usprawnienia funkcjonowania Funduszu (czynności doradcze).
4. Rola audytu wewnętrznego polega na wykrywaniu i oszacowaniu potencjalnego ryzyka, mogącego się pojawiać w ramach działalności Funduszu oraz na badaniu i ocenianiu adekwatności, skuteczności i efektywności systemów kontroli wewnętrznej, mających na celu eliminowanie lub ograniczanie takiego ryzyka.
5. Audyt wewnętrzny obejmuje czynności o charakterze zapewniającym i doradczym. Podstawowym zadaniem audytu wewnętrznego są czynności o charakterze zapewniającym. Działania o charakterze doradczym mogą być wykonywane o ile ich cel i zakres nie narusza zasady obiektywizmu i niezależności audytora wewnętrznego.
6. W Funduszu audyt wewnętrzny realizują audytorzy zatrudnieni w Centrali oraz oddziałach wojewódzkich tworząc system audytu wewnętrznego.

II. Prawa i obowiązki audytora wewnętrznego

Audytor wewnętrzny:

- 1) jest uprawniony do przeprowadzania audytu wewnętrznego we wszystkich obszarach działalności Funduszu;
- 2) ma zagwarantowane prawo dostępu do wszelkich dokumentów, do wszystkich pracowników oraz wszelkich innych źródeł informacji potrzebnych do przeprowadzenia audytu wewnętrznego, z zachowaniem przepisów o tajemnicy ustawowo chronionej;
- 3) ma zagwarantowane prawo dostępu do pomieszczeń Funduszu, z zachowaniem przepisów o tajemnicy ustawowo chronionej;
- 4) ma prawo żądać od kierowników i pracowników komórek organizacyjnych Funduszu informacje oraz wyjaśnienia w celu zapewnienia właściwego i efektywnego przeprowadzania audytu wewnętrznego;
- 5) może z własnej inicjatywy składać wnioski, mające na celu usprawnienie funkcjonowania Funduszu;
- 6) nie jest odpowiedzialny za procesy zarządzania ryzykiem i procesy kontroli wewnętrznej w Funduszu, ale poprzez ustalenia i zalecenia poczynione w wyniku przeprowadzenia audytu wewnętrznego wspomaga Prezesa NFZ we właściwej realizacji tych procesów;
- 7) nie jest odpowiedzialny za wykrywanie przestępstw, ale powinien posiadać wiedzę pozwalającą mu zidentyfikować znamiona przestępstwa;
- 8) nie może przyjmować takich zadań lub uprawnień, które wchodzą w zakres zarządzania Funduszem;
- 9) w zakresie wykonywania swoich zadań współpracuje z audytorami zewnętrznymi, a także z kontrolerami Najwyższej Izby Kontroli.

III. Niezależność

1. Audytor wewnętrzny:

- 1) podlega bezpośrednio Prezesowi Funduszu;

- 2) jest niezależny w wykonywaniu swoich zadań.
2. Audytor wewnętrzny postępuje zgodnie ze „*Standardami audytu wewnętrznego*” oraz „*Kodeksem etyki audytora wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych*”, określonymi przez Ministra Finansów.

IV. Zakres audytu wewnętrznego

1. Audyt wewnętrzny obejmuje badanie i ocenę adekwatności, skuteczności i efektywności systemu kontroli wewnętrznej, zarządzania ryzykiem oraz kierowania jednostką, a w szczególności:
 - 1) przegląd ustanowionych mechanizmów kontroli wewnętrznej oraz wiarygodności i rzetelności informacji operacyjnych, zarządczych i finansowych;
 - 2) ocenę procedur i praktyki sporządzania, klasyfikowania i przedstawiania informacji finansowej;
 - 3) ocenę przestrzegania przepisów prawa, regulacji wewnętrznych Funduszu oraz programów, strategii i standardów ustanowionych przez właściwe organy;
 - 4) ocenę zabezpieczenia mienia Funduszu;
 - 5) ocenę efektywności i gospodarności wykorzystania zasobów Funduszu;
 - 6) przegląd programów i projektów w celu ustalenia zgodności funkcjonowania Funduszu z planowanymi wynikami i celami;
 - 7) ocenę dostosowania działań Funduszu do przedstawionych wcześniej zaleceń audytu lub kontroli.
2. Audyt obejmuje także wykonywanie czynności doradczych mających na celu usprawnianie funkcjonowania Funduszu.
3. Audyt wewnętrzny może objąć zakresem swojego badania wszystkie obszary działania Funduszu.
4. Zakres audytu wewnętrznego nie może być ograniczany. Prezes Funduszu powinien być niezwłocznie powiadamiany o wszelkich próbach ograniczania zakresu audytu.

5. Audytor wewnętrzny dysponuje pełną swobodą w zakresie identyfikacji obszarów ryzyka.

V. Sprawozdawczość

1. Audytor wewnętrzny sporządza sprawozdanie z przeprowadzenia audytu wewnętrznego, zwane dalej "sprawozdaniem", w którym przedstawia w sposób jasny, rzetelny i zwięzły, ustalenia i wnioski poczynione w trakcie audytu wewnętrznego.
2. Audytor wewnętrzny, przed zwołaniem narady zamykającej, może przekazać kierownikowi komórki, w której jest przeprowadzany audyt wewnętrzny projekt sprawozdania.
3. Sprawozdanie audytor wewnętrzny przekazuje Prezesowi, kierownikowi komórki, w której jest przeprowadzany audyt wewnętrzny, a w przypadku Oddziałów Wojewódzkich także Dyrektorowi.
3. Sposób i tryb przekazania określają odrębne przepisy.
4. Przynajmniej raz na kwartał audytor wewnętrzny przedstawia Prezesowi, a w przypadku audytorów wewnętrznych z Oddziałów Wojewódzkich także Dyrektorowi informację o stanie realizacji planu audytu oraz działań podejmowanych poza planem.
5. Audytor Wewnętrzny – Koordynator z Centrali Funduszu, w terminie do końca marca każdego roku, przedstawia Prezesowi oraz Głównemu Inspektorowi Audytu Wewnętrznego, sprawozdanie z wykonania planu audytu w Funduszu za rok poprzedni.
6. Jeżeli w trakcie przeprowadzania audytu audytor wewnętrzny dostrzeże znamiona czynów, które według jego oceny kwalifikują się do wszczęcia postępowania w zakresie dyscypliny finansów publicznych, postępowania karnego lub postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub o wykroczenie skarbowe, wówczas ma obowiązek o tym fakcie zawiadomić kierownika jednostki.

VI. System i koordynacja audytu wewnętrznego w Narodowym Funduszu Zdrowia.

1. System audytu wewnętrznego tworzą Audytor Wewnętrzny – Koordynator, audytorzy wewnętrzeni w Centrali oraz audytorzy wewnętrzeni z Oddziałów Wojewódzkich.
2. System audytu wewnętrznego w Funduszu koordynuje Audytor Wewnętrzny – Koordynator z Centrali Funduszu.
3. Audytorzy wewnętrzeni w Funduszu podlegają w zakresie przeprowadzanego audytu bezpośrednio Prezesowi.
4. Audytorzy z Oddziałów Wojewódzkich są zatrudniani przez Dyrektorów Oddziałów.
5. Audytor Wewnętrzny – Koordynator z Centrali Funduszu, w terminie do końca października każdego roku, przedstawia Prezesowi oraz Głównemu Inspektorowi Audytu Wewnętrznego, roczny plan audytu wewnętrznego.

VII. Relacje z Najwyższą Izbą Kontroli (NIK) i innymi instytucjami kontrolnymi

1. Podczas planowania i wykonywania zadań audytowych, audytorzy wewnętrzeni powinni brać pod uwagę, o ile jest to możliwe, plan czynności kontrolnych i sprawdzających, wykonywanych przez NIK i inne instytucje kontrolne tak, by uniknąć niepotrzebnego nakładania się kontroli i audytów.
2. Przy dokonywaniu analizy ryzyka audytorzy wewnętrzeni powinni uwzględniać wyniki kontroli i sprawdzeń dokonanych przez NIK i inne instytucje kontrolne.
3. Audytorzy wewnętrzeni powinni porozumiewać się z NIK i innymi instytucjami kontrolnymi za pośrednictwem lub w porozumieniu z Prezesem Funduszu, a w przypadku Oddziałów Wojewódzkich dyrektorem Oddziału.
4. Dokumentacja z audytu, w tym sprawozdania i notatki z czynności sprawdzających, powinny być udostępniane NIK i innym instytucjom kontrolnym za pośrednictwem Prezesa Funduszu, a w przypadku Oddziałów Wojewódzkich dyrektora Oddziału.